

[Økonomiministeren]

Men nu glæder vi os jo alle sammen til at se det socialdemokratiske udspil, der, forstår jeg, vil vise nye veje, som skulle komme inden længe. Jeg kan garantere Socialdemokratiets ordfører, hr. Nyrup Rasmussen, at regeringen med meget stor interesse vil kaste sig over studiet af det socialdemokratiske forslag, når det foreligger.

Til hr. Nyrup Rasmussens spørgsmål om, hvad regeringen egentlig vil på disse områder, må jeg henvise til, hvad finanslovsforslaget indeholder på disse områder, og det lovprogram, som regeringen har offentliggjort. Jeg finder, at regeringen på alle de punkter har klargjort sine standpunkter, og vi er selvfølgelig klar til at diskutere det socialdemokratiske udspil.

Hr. Nyrup Rasmussen og jeg er helt enige om, at opsparingen har svinget utrolig meget inden for de senere år. Vi så i 1985 og 1986 en meget voldsom nedsparing – et fald i opsparingen, stærk stigning i forbruget – med det resultat, som ikke vil glæde hr. Glistrup, at underskuddet på betalingsbalancen jo pludselig drøned af sted ud over alle grænser. Derfor er der ingen diskussion om, at opsparingen har været meget svingende. Til gengæld tror jeg også, at vi efter skattereformen vil se et mere stabilt mønster og forhåbentlig et mønster, der viser en varig forøgelse af den samlede opsparing.

(Kort bemærkning).

Glistrup (FP):

Økonomiministeren står stadig væk og skygebokser helt ude i periferien af problemerne med noget, der kun er en lille flig af dem. Det er ligesom, hvis vi havde en stor, beskidt skorstensfejermester, som havde fået et støvfnug ned på sin jakke og så sagde: Det klarer vi ved opsparing.

Det, der er problemet med 28 års fortsat underskud som resultat af, hvad de 7 socialdemokratier herinde har foretaget sig, er begrundet i én eneste ting, nemlig at Danmark ikke i tilstrækkeligt omfang har kunnet præstere internationalt konkurrencedygtig produktion. Det er det, det gælder om: at få lavet internationalt konkurrencedygtig produktion, hverken at opspare eller nedspare eller nogen af de andre afledningsmanøvrer, som økonomiministeren farer ud til.

Skal vi have en konkurrencedygtig produktion, så skal vi for det første sørge for, at omkostningerne kommer tilstrækkelig langt ned. Og i verdens største skattetryksland er skatten nu engang den største omkostning, for enhver opkrævet krone i skat bundfælder sig som omkostninger for erhvervslivet. Og derfor skal vi have skatterne ned. Når vi så får skatterne, og dermed omkostningerne, ned, så kan erhvervslivet beskæftige den fulde arbejdskraft. Og forudsætningen for, at vi kan få den fornødne produktion, er, at også den million arbejdsløse, vi har her i landet, bliver beskæftiget med noget nytteproduktion, der kan levere nyttevarer til udlandet.

Økonomiministeren er så optaget af disse korttidsboghoderitniske svingninger, som foregår med betalingsbalanceunderskud. Man skal sammenligne det 5 år for 5 år for at have et realistisk grundlag, og dér er det blevet værre og værre igennem disse 28 år.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Økonomiministeren sagde, at han godt kunne forstå, at SF's politik ville føre til øget beskæftigelse. For det er det, man får ud af det ved bare at ansætte folk i den offentlige sektor.

Så er jeg nødt til at sige, at det så sandelig ikke er det, SF's politik går ud på. Tværtimod, de initiativer, vi foreslår, er i meget høj grad tilrettelagt for at give en afledt virkning i den private sektor. Det er hele formålet. Det er også derfor, at vores ændringsforslag til finanslovsforslaget f.eks. konsekvent får en positiv vurdering af Budgetdepartementet, der påviser, at det gavner både beskæftigelse, betalingsbalance og statsbudget samtidig.

Så har jeg nu forstået, at økonomiministerens bibel er vismandsrapporten om erhvervsstrukturpolitik. Det er beklageligt, at han ikke har andre kilder, for den er noget overfladisk i sin gennemgang af strukturpolitiske virkemidler. I øvrigt har jeg altid opfattet denne gennemgang alene som en advarsel om ikke at tro, at man på det helt korte sigt kan forlade sig på strukturpolitik, hvilket selvfølgelig er rigtigt. Her og nu, på meget kort sigt, er det den almindelige økonomiske politik, det gælder. Det ved vi alle udmærket godt.